

Intelligeretur translatus in contractum simplicis donationis, ut reprobat Oldrado, & decidit Rota coram Merlin. dec. 670. nu. 18. & iurat d'ptum ad huc. Grat. resp. 4. in primo, ubi probat in co feudo tanquam novo non habere locum jus accrescendi, nec propterea revocari posse translationem super eo factam per acquirentem, non obstante quod in casu suo (ut constat num. 9.) in investitura legitur verba: In comitatum erigimus, conferimus, & donamus.

lud remaneat in sua natura novi empti, & onerosi, quæ optime previdit, ac scite excitavit adversus Barr. in l. 1. §. nec c'p'nefrje, n. 7. de collat. non. differtimus Ant. Faber. de error. pragmat. decedat. 41. errore 10. nu. 4. licet ipse benignius indulgere potuisset Bartholo suam reprehensionem, dum allata dicto num. 7. factis bene conciliari poterant cum iis que tulerat num. 4. ubi huiusmodi Fabri, & aliorum sententia favere videtur docens, quod in controversia collationis considerandum non sit, quantum Pater erogavit in quærenda militi filio, sed considerari debeat estimatio militiæ vendibilis, ac subdendis quod non confertur militiæ quantum ad dignitatem, sed hæc ex supputatione detrahenda debet; quam quidem Theoricam à Barr. desumptam tulit in proposito Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. quest. 5. nu. 28. Hanc ipsam animadversionem fecit Doctissimus D. de Luca in superioribus commentat. secundum responso in hac causa dato, versiculo quodque aliud, quæ pariter confirmant tradita per J. C. Petrum Petrarchiam in consil. Capyc. Larr. consil. 24. num. 21. ubi quod separatur Principis nomen à Principatu, ut illud retinere possit, tametsi filius penes extraneos residet, & nu. 23. ubi quod denominatio, titulus & dignitas Principis deseri potius videtur iure sanguinis, quam hereditario, ac huiusmodi concessio facta à Principe, separata intelligitur ab ipsa concessione feudali.

114 quodque licet hæc dici debeat concessa à Principe, adhuc illud...

Domini vocatione reputari debeat profectum, iuxta allegat. tex. in l. profectus 5. de iur. dot. ibi. Profectus dos est, que à Patre, vel parente profectâ est de bonis, vel factis eius, & ibi, quid sit Patri donaturus dicit Marcellus lib. 6. Digestorum Crispinus hanc quaque à Parente profectam esse, & est verum. Surd. d. conf. 427. n. 17.

ut relato Isernia, Baldo, & aliis pluribus, probat Marta citato loco n. 8. & bene de successores legat. par. 1. §. 18. art. 3. n. 13. cum seq. quibus addo Curt. jun. de feud. par. 4. n. 141. circa fin. qui pundum hinc verbis dicitur: Tertio, & ultimo mirabilis adverteendum puto, & ponderandum in hac materia quod text. in d. c. 1. de feudo non habentem propriam naturam fidei, super quo fundant se omnes Doctores præallegati, probat unum mirabile, ad quod non solet in pratica adverti, quod non solum illa verba (et quibus dederit) vel equipollentia operantur quod ille in quem fuerit facta talis alienatio retinebit illam rem liberam, & expeditam, & tanquam aliodialem, non autem iure feudali, & illum text. intelligunt glossa ibi, Andreas de Isernia Baldo, Alvarot. & communiter feudista, quod ego reputo mirabile, & singulare, & perpetuo memorie commendandum.

Card. de Luca, Lib. I.